

Arrest

nr. 236 825 van 12 juni 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. MERRIE
Puntstraat 12
2250 OLEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 23 januari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 januari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 mei 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. GREENLAND, die loco advocaat Mr. M. MERRIE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom, geboren in Skopje (Noord-Macedonië) en heeft u de Noord-Macedonische nationaliteit. Toen u tien jaar oud was besloten uw ouders, R.R. (...) (O.V.X) en B.H. (...) (O.V. X), Noord-Macedonië te verlaten. Zij verzochten in verschillende Europese landen, onder meer in België, tevergeefs om internationale bescherming. Op 7 maart 2011 diende u in België een eerste verzoek om internationale bescherming in. Uw ouders dienden die dag hun vierde verzoek in. U stelde niet naar Noord-Macedonië terug te kunnen keren omdat u er schrik had van etnische Albanezen ten gevolge de zaken die ze uw vader in het verleden aandeden. Op 7 juli 2011 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw vrees ten aanzien van etnische Albanezen, omdat u niet aannemelijk had gemaakt geen of onvoldoende beroep te kunnen doen op de Noord-Macedonische autoriteiten voor hulp en/of bescherming en omdat

de algemene situatie van de Roma op zich geen aanleiding gaf tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of tot een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. De Raad stelde in beroep de afstand van het geding vast. Jullie werden geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond, met name dat de situatie van de Roma in Noord-Macedonië op zich niet gelijkgeschakeld kan worden met vervolging of ernstige schade. U ging met uw ouders opnieuw naar Duitsland. Hier leerde u in 2013 of 2014 uw huidige partner F.A. (...) (O.V. 6.778.152) kennen. Jullie woonden een tijd samen in Skopje. Toen u zwanger was van uw eerste kindje probeerde u bij de gemeente Skopje een identiteitskaart en een adres in Noord-Macedonië te regelen. Er werd u verteld dat één van uw ouders zijn of haar handtekening moest plaatsen onder een document alvorens een identiteitskaart te krijgen hetgeen heel wat sociale voordelen met zich mee zou brengen. Toen uw dochter I. (...) geboren werd, op 18 september 2014, was dit nog niet geregeld. Begin 2016 besloten jullie Noord-Macedonië te verlaten. U verzocht op 11 april 2016 een tweede keer om internationale bescherming in België. Uw partner verzocht een eerste keer in eigen naam om internationale bescherming. Op 26 mei 2016 werd er geoordeeld dat Nederland bevoegd was voor de behandeling van jullie verzoek. Jullie gingen effectief naar Nederland maar waar u de daaropvolgende periode steeds verbleef, weet u niet meer. In juli 2018 kwamen u en uw partner opnieuw in Noord-Macedonië aan. Jullie huurden een woning in Skopje. U vroeg uw ouders, die in Duitsland vertoefden, of zij naar Noord-Macedonië wilden komen om hun handtekening te plaatsen onder het document waardoor u een identiteitskaart zou kunnen bemachtigen en allerhande sociale voordelen zou kunnen krijgen. Uw ouders toonden zich evenwel niet bereidwillig. Eén of twee maanden na jullie aankomst in Noord-Macedonië trokken jullie naar Albanië. Uw man ging er werken in de omgeving van Durrës. Eind oktober 2018, u was inmiddels acht maanden zwanger, keerde u terug naar Noord-Macedonië. U huurde er dezelfde woning in Skopje. Uw partner kwam enkele dagen later eveneens naar Noord-Macedonië. Op 20 november 2018 werd uw zoon S. (...) geboren. Nadien bleven jullie nog veertig dagen in Skopje wonen. Ergens in januari 2019 verlieten jullie Noord-Macedonië en gingen jullie opnieuw in Albanië wonen. U en uw gezin woonden er zes maanden lang tot jullie in juli 2019 naar België reisden. Op 21 augustus 2019 verzochten u en uw partner respectievelijk een derde en een tweede keer om internationale bescherming. Bij een eventuele terugkeer naar Noord-Macedonië vreest u er geen onderdak te vinden. Bovendien wenst u dat uw kinderen hier naar school kunnen gaan en er een toekomst kunnen uitbouwen. Ter staving van uw identiteit legde u uw paspoort en de paspoorten van uw twee minderjarige kinderen I. (...) en S. (...) neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een weigeringsbeslissing omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw vrees ten aanzien van etnische Albanezen, omdat u niet aannemelijk had gemaakt geen of onvoldoende beroep te kunnen doen op de Noord-Macedonische autoriteiten voor hulp en/of bescherming en omdat de algemene situatie van de Roma op zich geen aanleiding gaf tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of tot een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. De Raad stelde in beroep de afstand van het geding vast. Jullie werden geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond, met name dat de situatie van de Roma in Noord-Macedonië op zich niet gelijkgeschakeld kan worden met vervolging of ernstige schade. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans

minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u uw derde verzoek om internationale bescherming integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw partner A.F. (...). In het kader van het door hem ingediende verzoek heb ik een weigeringsbeslissing genomen die als volgt luidt:

“Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst legde u tegenstrijdige verklaringen af betreffende uw verblijfplaatsen tussen uw eerste verzoek om internationale bescherming op 11 april 2016 en uw tweede verzoek op 21 augustus 2019. Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u na uw terugkeer in Noord-Macedonië eind juli 2018 één tot twee maanden in Skopje (Slave Planina 84, Cair) gewoond te hebben, waarna u tien maanden lang samen met uw partner in Albanië woonde. U keerde alleen enkele keren naar Noord-Macedonië terug om uw paspoort te tonen (Verklaring volgend verzoek, 2e VIB F. (...), vragen 10, 14 en 15). Tijdens uw onderhoud op het Commissariaat-generaal stelde u na uw aankomst in Noord-Macedonië eind juli 2018 slechts enkele dagen in Skopje gewoond te hebben. U ging namelijk na enkele dagen al samen met uw gezin naar Albanië. Eind augustus 2018 keerden jullie terug en huurde u een woning in Skopje. U ging alleen terug naar Albanië. De daaropvolgende maanden reisde u zo'n vier of vijf keer op en neer tussen Albanië en Noord-Macedonië. Net voor uw zoon op 20 november 2018 geboren werd, vestigde u zich opnieuw in Skopje. Hier bleef u tot 15 januari 2019 wonen. Op die dag vertrok u met uw gezin opnieuw naar Albanië. Na een drietal maanden stak u samen met uw partner nog eens de grens met Noord-Macedonië over om meteen weer naar Albanië af te reizen. In juli 2019 reisde u uiteindelijk naar België. U reisde steeds legaal en met uw eigen paspoort (CGVS 2e VIB F. (...), p. 9-12). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen gaf u aan slechts de waarheid te spreken (CGVS 2e VIB F. (...), p. 23). Het louter bevestigen van één enkele weergave kan de vastgestelde tegenstrijdigheden evenwel niet rechtvaardigen, temeer daar ook uw partner niet eenduidig was betreffende jullie verblijfplaatsen na jullie terugkeer naar Noord-Macedonië in juli 2018. Zo verklaarde zij op de Dienst Vreemdelingenzaken dat jullie na de geboorte van jullie zoon in november 2018 negen maanden lang in Cair (Noord-Macedonië) woonden om nadien nog één of twee maanden in Albanië te verblijven, alvorens in juli 2019 naar België te reizen (Verklaring Volgend Verzoek, 3e VIB L. (...), vragen 10 en 14). Tijdens haar onderhoud op het Commissariaat-generaal gaf ze daarentegen aan dat jullie kort voor de geboorte van jullie zoon opnieuw in Skopje gingen wonen. Hier bleven jullie nadien slechts veertig dagen tot jullie in januari 2019 opnieuw naar Albanië trokken. Hier bleven jullie wonen tot in juli 2019: noch u, noch zij keerden toen nog naar Noord-Macedonië terug. U beschikte in Albanië over een verblijfsvergunning (CGVS, 3e VIB L. (...), p. 9-12). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen kon uw partner hier niets op zeggen (CGVS, 3e VIB L. (...), p. 14-15). Dergelijke verschillende weergaves van jullie verblijfplaatsen na jullie terugkeer naar Noord-Macedonië zijn niet ernstig. Bovendien worden jullie verklaringen geenszins ondersteund door de informatie in jullie paspoorten. Hieruit blijkt immers enerzijds dat jullie op 28 juli 2019 aan de grensovergang tussen Noord-Macedonië en Servië in Preshevo zijn geweest. Anderzijds blijkt hieruit uw verblijf in Albanië geenszins. Gelet op voorgaande vaststellingen dient opgemerkt te worden dat jullie geen waarheidsgetrouw zicht hebben geboden op jullie verblijfplaatsen in de periode na jullie terugkeer naar Noord-Macedonië in juli 2018 tot aan jullie vertrek naar België eind juli 2019. Bijgevolg heeft u het het Commissariaat-generaal onmogelijk gemaakt om een geloofwaardig zicht te verkrijgen op uw reële (verblijfs)situatie in Noord-Macedonië (betreffende de redenen waarom u uw land verlaten hebt, uw eventuele relaties met de autoriteiten van uw land van herkomst, het eventueel risico van vervolging, ...). Deze vaststelling doet op ernstige wijze afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Jullie verklaarden dat jullie in Noord-Macedonië niets hebben, dat jullie er in armoede leefden en dat jullie voor een betere toekomst voor jullie kinderen naar België zijn gekomen. Gezien u geen zicht bood op uw werkelijke verblijfplaatsen en uw reële levensomstandigheden in Noord-Macedonië komen uw verklaringen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst nergens terecht kan en geen onderdak zal vinden echter ernstig op de helling te staan. Hoe dan ook blijkt uit jullie verklaringen dat jullie in Noord-Macedonië een woning konden huren (Verklaring volgend verzoek, 2e VIB F. (...), vragen 14, 15 en 18; Verklaring volgend verzoek, 3e VIB L. (...), vragen 14 en 18; CGVS 2e VIB F. (...), p. 9-11, 13 en 22; CGVS 3e VIB L. (...), p. 8 en 10). Dat een huurwoning geld kost en jullie moeilijkheden hadden dit te betalen doet geen afbreuk aan de vaststelling dat jullie wel degelijk toegang hadden tot de huizenmarkt in Noord-Macedonië (CGVS 3e VIB L. (...), p. 13). Bovendien heeft u er in het verleden steeds kunnen werken: u werkte in een nachtwinkel, in een discotheek, in de bouw en op de markt. Ook jullie familieleden konden er werk vinden of hadden toegang tot sociale steun (CGVS 2e VIB F. (...), p. 5, 13 en 21; CGVS 3e VIB L. (...), p. 12). Uit uw verklaringen blijkt tot slot nog dat u toegang had tot de Noord-Macedonische gezondheidsinstellingen en het onderwijs (CGVS, 2e VIB F. (...), p. 10-13; CGVS 3e VIB L. (...), p. 14). Gezien u in 2018 een woning kon huren in Noord-Macedonië en gezien uit niets

blijkt dat u niet opnieuw een inkomen zou kunnen verwerven om een nieuwe huurwoning te betalen, overtuigt uw bewering bij een terugkeer naar uw land van herkomst nergens terecht te kunnen niet. Voorts verklaarde u dat uw partner niet over een identiteitskaart en een adres beschikt en bijgevolg niet kan genieten van de sociale voordelen die andere Noord-Macedonische staatsburgers wel toekomen. Ook deze bewering overtuigt geenszins. Dat uw partner enerzijds wel een paspoort maar anderzijds geen identiteitskaart kon verkrijgen – dit zou te wijten zijn aan het ontbreken van een handtekening van één van haar ouders – (CGVS, p. 7), raakt immers kant noch wal, temeer daar uw partner meerderjarig en handelingsbekwaam is. Dat in haar paspoort als adres 'België' staat genoteerd en dat ze dus geen domicilie-adres in Noord-Macedonië heeft, zoals u nog aanstipte, doet hieraan geen enkele afbreuk. Uit niets blijkt immers dat ze, net zoals u, zich, mits het zetten van de nodige administratieve stappen, niet in Noord-Macedonië zou kunnen domiciliëren, waardoor ze ook recht zou kunnen krijgen op de aldaar beschikbare sociale steun. Uit het paspoort van uw zoon blijkt immers dat hij wel een domicilie-adres in Noord-Macedonië heeft. Dat Noord-Macedoniërs na een lang verblijf in het buitenland in het algemeen en jullie in het bijzonder, mits het regelen van enkele administratieve besognes, toegang hebben tot sociale steun, blijkt overigens tevens uit het feit dat u voor uw dochter (in wiens paspoort overigens géén domicilie-adres in Noord-Macedonië vermeld staat) sociale steun kon trekken (CGVS, p. 7). Uw partner erkende bovendien dat, indien ze administratief in orde zou zijn, ze toegang zou hebben tot alle voordelen waar ook andere Noord-Macedoniërs recht op hebben (CGVS 3e VIB L. (...), p. 7).

Uw bewering dat uw echtgenote een boete zal moeten betalen omwille van haar verblijf in het buitenland maakte u voorts niet aannemelijk. U stelde dat dit een wet is in uw land van herkomst, doch verdere informatie kon u hier niet over geven. U wist niet hoeveel deze boete zou bedragen noch waarom uw echtgenote deze zou moeten betalen. U informeerde zich er voorts nooit op een officiële wijze over. Het interesseerde u immers niet (CGVS 2e VIB F. (...), p. 21). De Noord-Macedonische grondwet waarborgt echter het recht van iedere burger om het grondgebied te verlaten en terug te keren. Dit recht mag alleen worden beperkt indien de veiligheid van de staat moet worden beschermd, in het geval van een strafrechtelijke procedure, of ter bescherming van de volksgezondheid. Hoe dan ook is het opgelegd krijgen van een niet nader omschreven boete onvoldoende zwaarwichtig is om gelijkgeschakeld te worden met vervolging in vluchtelingrechtelijke zin of met ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Volledigheidshalve kan er in verband met jullie levensomstandigheden in Noord-Macedonië nog gewezen worden op de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Macedonië Algemene Situatie van 26 juli 2018, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_macedonie_algemene_situatie_20180726.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) waaruit blijkt dat heel wat Roma in Noord-Macedonië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden doch waaruit eveneens blijkt dat deze situatie het gevolg is van een samenloop van diverse factoren en niet kan worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Noord-Macedonië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Noord-Macedonische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Noord-Macedonië diverse stappen werden ondernomen. Algemeen genomen is in Noord-Macedonië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Noord-Macedonische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Als opvolging van de Roma Inclusion Decade 2005-2015 hebben de Noord-Macedonische autoriteiten de "Strategie voor Roma in de Republiek Macedonië 2014-2020" goedgekeurd, die de focus legt op sociale inclusie door werkgelegenheid, huisvesting, onderwijs, gezondheidszorg en cultuur. Ofschoon de implementatie van de integratiemaatregelen nog voor verbetering vatbaar is, werd toch reeds vooruitgang geboekt o.a. inzake de toegang tot het onderwijs en de gezondheidszorg, dit laatste dankzij de inzet van gezondheidsbemiddelaars. Tevens zijn informatiecentra voor Roma aanwezig, die Roma begeleiden bij het verkrijgen van officiële documenten, onderwijs, gezondheidszorg en sociale zekerheid. In dit verband kan nog gewezen worden op het feit dat meerdere gemeenten in Noord-Macedonië ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen en dat

er meerdere (niet door u gecontacteerde) ngo's actief zijn die de rechten en integratie van Roma verdedigen. Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Noord-Macedonische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Noord-Macedonië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Noord-Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissie voor de bescherming tegen discriminatie, die samen met de rechtbanken instaat voor de toepassing van de antidiscriminatiewetgeving. Daartoe kan deze commissie klachten van individuen in ontvangst nemen en acties ondernemen bij de betrokken instellingen. Informatie maakt duidelijk dat voornoemde Commissie reeds klachten ingediend door Roma ontving. Slachtoffers van discriminatie kunnen zich ook wenden tot de instelling van de Ombudsman, die eveneens reeds klachten van Roma behandelde.

Gezien dit alles kan niet gesteld worden dat het loutere feit Roma te zijn in Noord-Macedonië op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1 A (2) van de Conventie van Genève. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Voorts verklaarde u bij een terugkeer mogelijks opnieuw problemen te kennen met de familie van de persoon die het leven liet in de brand die uw vader in 2003 in een Antwerps café veroorzaakte. Echter, uw kennis betreffende deze persoon en zijn nabestaanden is onbestaande. U veronderstelde alleen dat ze in België wonen (CGVS 2e VIB F. (...), p. 14 en 16). Gelet op uw vrees voor represailles vanwege deze mogelijks in België verblijvende familie komt uw komst naar België anno 2019 echter bevreemdend over. Dat u hier nergens uw echte naam vernoemt en uw facebookprofiel onder een andere naam beheert, doet hieraan geen afbreuk (CGVS 2e VIB F. (...), p. 15). Bovendien kan er van een verzoeker om internationale bescherming in alle redelijkheid verwacht worden dat hij zich zo gedetailleerd en volledig mogelijk informeert over alle elementen, zoals de identiteit en de woonplaats van de gevreesde persoon of personen, die ook maar enigszins verband houden met de kern van zijn vrees. Uw terugkeer naar en verblijf in België en uw totaal ontbrekende kennis betreffende de door u gevreesde personen is dan ook een houding die op geen enkele manier strookt met het daadwerkelijk hebben van een vrees voor deze familie.

U gaf tevens aan dat u bij een terugkeer naar Noord-Macedonië vreest om opnieuw problemen te krijgen met S. (...). Ook hier overtuigen uw verklaringen geenszins. Uw meest recente problemen met S. (...) dateren immers van 2007. Met uitzondering van een eenmalig contact tussen S. (...) en uw moeder – S. (...) stelde dat als hij u zou vinden er problemen zouden volgen – zijn er sindsdien tussen u en S. (...) geen problemen meer geweest en hadden jullie ook geen contact meer met elkaar. Ook wist u niet waar S. (...) momenteel woont (CGVS 2e VIB F. (...), p. 17 en 18). Bovendien keerde u sinds 2007 verschillende keren terug naar uw land van herkomst (waar u zich onder meer vestigde in dezelfde gemeente als de gemeente waar u vroeger bij uw ouders woonde) zonder dat er ooit problemen plaatsvonden. Dat u toen niet buiten kwam, zoals u beweerde (CGVS 2e VIB F. (...), p. 19), overtuigt, gelet op de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verblijfssituatie in Noord-Macedonië, niet. Bijgevolg blijkt uit niets dat uw problemen met S. (...) nog actueel zouden zijn.

Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat u voor deze door u geschetste problemen – enerzijds uw eventueel conflict met de nabestaanden van de persoon die in 2003 in Antwerpen overleed door toedoen van uw vader en anderzijds uw problemen met S. (...) – bij een terugkeer naar Noord-Macedonië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. U probeerde slechts eenmaal klacht in te dienen tegen S. (...): dit was in 2007, i.e. een dertiental jaar geleden. Deze werd evenwel niet ernstig genomen door de agent bij wie u klacht probeerde in te dienen. Dit was volgens u te wijten aan uw jonge leeftijd. Andere stappen

ondernam u niet tegen S. (...). Evenmin klaagde u aan dat die ene agent in Bitpazar uw klacht niet wilde behandelen (CGVS 2e VIB F. (...), p. 17 en 18). Dat één agent in 2007 omwille van uw jonge leeftijd uw klacht niet wilde behandelen, betekent echter niet dat het ganse Noord-Macedonische politiekorps in 2007 slecht functioneerde of dat de Noord-Macedonische politie dertien jaar later, anno 2020, in haar geheel slecht zou functioneren. Gevraagd of u bij eventuele nieuwe problemen met S. (...) of met de familie van uw vaders slachtoffer, voor zover deze problemen aannemelijk zouden zijn, zich anno 2020 tot uw autoriteiten zou kunnen richten voor hulp en/of bescherming gaf u aan dat de situatie in uw land van herkomst niet stabiel is en het er niet is zoals de Belgische asielinstanties denken (CGVS 2e VIB F. (...), p. 19). Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Macedonië Algemene Situatie van 26 juli 2018, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_macedonie_algemene_situatie_20180726.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt echter dat in Noord-Macedonië actueel maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt – een probleem dat evenwel onderkend wordt en waarvoor een nieuwe hervormingsstrategie van het rechtswezen beterschap moet brengen - is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en bij de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn.

U stelde weliswaar nog dat de Noord-Macedonische autoriteiten corrupt zijn (CGVS 2e VIB F. (...), p. 16-17). U kon, naast een algemene verwijzing naar een ex-premier die naar Hongarije uitweek, deze beweringen evenwel niet concretiseren noch kon u voorbeelden uit uw persoonlijke ervaring geven (CGVS 2e VIB F. (...), p. 18 en 19). Bovendien stelt de beschikbare informatie dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anticorruptiebeleidsdocument en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de "State Commission for the Prevention of Corruption". Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie. De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Specifiek voor de Roma-minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Noord-Macedonië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er nogmaals op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u,

zoals hierboven omschreven, niet gedaan heeft. Informatie over de Roma in Noord-Macedonië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, dat organisaties als het European Roma Rights Center en het Helsinki Committee for Human Rights bijstand kunnen bieden bij het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, alsook bij het ondernemen van stappen tot bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens indien de Noord-Macedonische autoriteiten in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat er projecten worden gelanceerd, o.a. met de steun van de OSCE, die specifiek gericht zijn op het bieden van gratis juridische bijstand aan Roma en het alzo faciliteren van de toegang tot het gerechtelijk systeem voor deze minderheid.

Gelet op voorgaande kan er gesteld worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Noord-Macedonië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan het administratieve dossier toegevoegd. Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk "de bewijslast op de verzoeker rust", van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip 'bewijs' in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. U brengt geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Noord-Macedonië zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

Uw identiteit en nationaliteit, zoals aangetoond door uw paspoort, staan niet ter discussie.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

Derhalve kan uw derde verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk verklaard worden.

De door u neergelegde documenten kunnen voorgaande argumentatie niet ombuigen. Uw identiteit en nationaliteit, en deze van uw kinderen, staan niet ter discussie.

Gelet op voorgaande brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in haar verzoekschrift *“Ter indiening van een beroep tot schorsing en nietigverklaring”* op de:

“- Schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, onder andere het materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsplicht en redelijkheidsplicht en het manifeste appreciatiefout.

- Schending van artikel 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.”

Verzoekster gaat, nadat zij doet gelden dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing moet worden geschorst, in op de vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. In dit kader betoogt zij:

“Ten onrecht heeft verweerster weigerde om de vluchtelingstatus aan verzoekster toe te kennen.

In tegenstelling tot hetgeen het CGVS heeft beslist, bevatten de verklaringen van verzoekster en de bewijstukken van verzoeker wel degelijk voldoende en ernstige aanwijzingen voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

Men beweert dat Noord-Macedonië een veilig land is.

De problemen van corruptie en georganiseerd misdad in Noord-Macedonië zijn algemeen gekend.

Noord-Macedonië wordt beschouwd als een veilig land doch als men zich moet beroepen op een bescherming van de staat is dit niet evident wetend dat er problemen van corruptie bestaan.

Deze problemen van kunnen moeilijk door verweerster ontkend worden. De lidmaatschap van Noord-Macedonië van de Europese Unie wordt geweigerd aangezien de andere lidstaten van oordeel zijn dat het land nog meer huiswerk moet doen bij het versterken van de rechtsstaat, het uitroeien van de corruptie en het bestrijden van de georganiseerde misdaad.

In augustus 2019 werd zelfs de speciale aanklager voor corruptie en georganiseerde misdaad van Noord-Macedonië gearresteerd in een grote afpersingszaak.

Het is niet dat verzoekster zelf geen persoonlijk ervaring met corruptie heeft dat zij van het bestaan van corruptie niets zou weten en vrezen hebben voor de gevolgen ervan, zou zij zich moeten beroepen op de hulp van de politiediensten en andere figuren in justitie.

Verzoekster is bang om terug te keren naar Noord-Macedonië aangezien haar echtgenoot een lening was aangegaan bij een crimineel, S. (...). Hij was niet in de mogelijkheid om deze lening terug te betalen en hij vreest, gelet op de dreigementen van S. (...) dat hij nu een gevaar loopt. Gelet op de problemen van corruptie, gelooft verzoekster niet dat de staat haar bescherming kan aanbieden. Zij gelooft dat haar leven en dat van haar gezin in gevaar is.

Dit problematiek werd heel lichtzinnig door verweerster behandeld en niet volledig onderzocht.

Men verwijst naar het feit dat verzoekster een aantal keren teruggekeerd is naar Noord-Macedonië om aan te tonen dat het daar voor haar veilig zou zijn, quod non.

Verzoekster heeft slechts voor korte periodes in Noord-Macedonië verbleven en dat toen zij noodgedwongen was om gezondheidsredenen terug te keren. Een verborgen tijdelijk verblijf is niet hetzelfde als een langdurig verblijf waarbij men meedoet aan een normale leven in openbaar.

Verzoekster vreest dat de autoriteiten haar niet voldoende bescherming zullen kunnen geven.

Een daadwerkelijk bescherming kan niet gegarandeerd worden.

Er zal steeds een permanent gevoel van onveiligheid blijven bestaan in hoofde van verzoekster.

Verzoekster heeft Noord-Macedonië verlaten omdat een veilig en menswaardig leven voor haar aldaar onmogelijk was. De toestand werd voor hem onhoudbaar en er was geen andere uitweg voor haar dan het land te verlaten.

Het CGVS heeft de moeilijkheden die verzoekster wel degelijk heeft gekend, fout ingeschat.

De statuut van vluchteling dient aan verzoekster toegekend te worden.

In ondergeschikte orde dient de zaak teruggestuurd te worden naar het CGVS.”

2.2. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande om haar internationale bescherming toe te kennen of om het dossier terug over te maken aan het CGVS voor bijkomend onderzoek.

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog geen stukken of documenten bij het onderhavige verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Verzoeksters vraag om de bestreden beslissing te schorsen is te dezen niet dienstig. De Raad kan op grond van artikel 39/2, § 1 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) de

bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers slechts bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

Bovendien gaat verzoekster met voormelde vraag schromelijk voorbij aan het gestelde in artikel 39/70 van de Vreemdelingenwet.

3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

3.4. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.

Omtrent verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de bestreden beslissing in het licht van het voorgaande terecht gesteld:

“Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een weigeringsbeslissing omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw vrees ten aanzien van etnische Albanezen, omdat u niet aannemelijk had gemaakt geen of onvoldoende beroep te kunnen doen op de Noord-Macedonische autoriteiten voor hulp en/of bescherming en omdat de algemene situatie van de Roma op zich geen aanleiding gaf tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of tot een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. De Raad stelde in beroep de afstand van het geding vast. Jullie werden geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond, met name dat de situatie van de Roma in Noord-Macedonië op zich niet gelijkgeschakeld kan worden met vervolging of ernstige schade. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.”

In dit kader dient te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht vastgesteld wordt dat uit haar verklaringen blijkt dat zij haar derde verzoek om

internationale bescherming integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door haar partner A.F. Het beroep van deze partner, A.F., is bij de Raad gekend onder het rolnummer RvV 242 567. Bovendien blijkt te dezen uit het verzoekschrift en de overige stukken in het rechtsplegingsdossier dat verzoekster zich in het kader van onderhavig beroep in rechte en in feite integraal beroept op dezelfde feiten, middelen en argumenten als deze die door haar partner werden aangevoerd in het kader van diens beroepsprocedure bij de Raad, gekend onder het voormelde rolnummer.

Bij arrest nr. 236.823 van 12 juni 2020 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd ten aanzien van verzoeksters partner geoordeeld als volgt:

“1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom, geboren in Skopje (Noord-Macedonië) en heeft u de Noord-Macedonische nationaliteit. Toen u nog klein was kwam u met uw ouders naar België. Ze kregen een statuut toegekend doch toen uw vader in 2003 brandstichtte in een Antwerps café, waarbij een man overleed, werd jullie statuut afgenomen. Uw vader werd veroordeeld tot een jarenlange celstraf. Hij werd uitgeleverd aan Noord-Macedonië. U, uw moeder, uw broers en uw zus keerden ook terug naar jullie land van herkomst. U stond als oudste zoon in voor de zorg over uw familie. U werkte in de bouwsector, in discotheken en op de markt. U kreeg op zeker ogenblik problemen met S. (...), een man van wie u geld had geleend. U kon het verschuldigde bedrag niet terugbetalen. S. (...) bedreigde u meermaals, de laatste keer, in 2007, zelfs met een pistool. U ging hiervan aangifte doen maar uw klacht werd niet genoteerd. U verliet het land. Later vertelde S. (...) aan uw moeder dat als hij u zou vinden er grote problemen zouden zijn. U zwierf enkele jaren door Europa. In 2013 leerde u in Duitsland, waar u tevergeefs om internationale bescherming had verzocht, uw partner L.R. (...) (O.V. 6.778.152) kennen. Jullie woonden nadien een tijdje samen in Skopje. Uw partner werd in 2014 zwanger. U ging jullie sociale rechten (i.e. sociale steun) vragen bij een overheidsinstantie in Skopje. Er werd u evenwel gezegd dat uw partner, omdat zij al een lange tijd niet in Noord-Macedonië verbleven had, niet meteen een identiteitskaart met adres in Noord-Macedonië kon verkrijgen. Zij had hiervoor eerst een handtekening van één van haar ouders nodig opdat zij gebruik kon maken van overheidssteun. Haar ouders waren op dat ogenblik niet in het land. Toen uw dochter I. (...) op 18 september 2014 werd geboren liet u haar registreren op uw naam. Hierna verlieten jullie Noord-Macedonië. Jullie verzochten eind 2015 in Nederland om internationale bescherming. Jullie wachtten de beslissing niet af en verzochten op 11 april 2016 om internationale bescherming in België: u voor een eerste keer, uw partner voor een tweede keer. Zij had eerder op 7 maart 2011 reeds tevergeefs een verzoek ingediend. Nederland werd echter verantwoordelijk geacht voor jullie verzoek. Jullie gingen evenwel niet naar Nederland, maar naar Albanië, alwaar jullie een jaar verbleven. Enkele keren stak u voor één of twee dagen de grens met Noord-Macedonië over. Zo kon u de daaropvolgende drie maanden weer legaal in Albanië wonen en werken. U keerde in de zomer van 2017 terug naar België en diende er een vergeefse regularisatieaanvraag in. Uw vrouw werd opnieuw zwanger en omdat jullie de geschatte 5000 euro aan ziekenhuiskosten voor de bevalling niet konden ophoesten besloten jullie terug te keren naar Noord-Macedonië. Jullie kwamen er eind juli 2018 per bus aan. U vroeg aan uw ouders – uw vader was na een gevangenisstraf van tien jaar opnieuw in vrijheid gesteld en woonde intussen samen met uw moeder terug in uw ouderlijk huis in Skopje – of u met uw gezin bij hen kon wonen. Uw ouders gingen hier evenwel niet mee akkoord. U huurde een woning in Slave Planina, een wijk in Skopje. Enkele dagen na uw aankomst in Noord-Macedonië liet u uw gezin hier achter en trok u naar Albanië. Hier woonde u enkele weken in de omgeving van Durrës, waar u kon werken en geld verdienen om uw gezin te onderhouden. Eind augustus 2018 keerde u terug naar Noord-Macedonië en pikte er uw gezin op. Samen gingen jullie enkele maanden in Albanië wonen. In november 2018, toen uw vrouw meer dan acht maanden zwanger was, keerden jullie opnieuw terug naar Noord-Macedonië. U huurde er hetzelfde huis in Slave Planina. Na de geboorte van uw zoon op 20 november 2018 bleef u nog veertig dagen in Noord-Macedonië wonen. Na deze periode vroeg u een paspoort aan voor uw zoon en trok u met uw gezin opnieuw naar Albanië. Hier woonde en werkte u meer dan een half jaar, totdat u in juli 2019 samen met uw partner en jullie twee kinderen opnieuw naar België reisde. In België verzochten jullie op 21 augustus 2019 nogmaals om internationale bescherming. Bij een eventuele terugkeer naar Noord-Macedonië vreest u opnieuw problemen te krijgen met S. (...). Ook denkt u dat de familie van de man die overleed in de cafébrand die uw vader in 2003 veroorzaakte zich op u wil wreken. Omdat uw schoonfamilie niet naar Noord-Macedonië wil afreizen om de noodzakelijke handtekening te plaatsen zal uw echtgenote er nooit enige steun krijgen van uw autoriteiten, temeer zij door haar jarenlange verblijf in het buitenland een boete zal moeten betalen. Tot slot wenst u een goede toekomst uit te bouwen in België voor uw kinderen. Ter staving van uw identiteit legde u uw paspoort neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 15 februari 2019 werd Macedonië (dat sinds 12 februari 2019 officieel de Republiek Noord-Macedonië heet) vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst legde u tegenstrijdige verklaringen af betreffende uw verblijfplaatsen tussen uw eerste verzoek om internationale bescherming op 11 april 2016 en uw tweede verzoek op 21 augustus 2019. Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u na uw terugkeer in Noord-Macedonië eind juli 2018 één tot twee maanden in Skopje (Slave Planina 84, Cair) gewoond te hebben, waarna u tien maanden lang samen met uw partner in Albanië woonde. U keerde alleen enkele keren naar Noord-Macedonië terug om uw paspoort te tonen (Verklaring volgend verzoek, 2e VIB F. (...), vragen 10, 14 en 15). Tijdens uw onderhoud op het Commissariaat-generaal stelde u na uw aankomst in Noord-Macedonië eind juli 2018 slechts enkele dagen in Skopje gewoond te hebben. U ging namelijk na enkele dagen al samen met uw gezin naar Albanië. Eind augustus 2018 keerden jullie terug en huurde u een woning in Skopje. U ging alleen terug naar Albanië. De daaropvolgende maanden reisde u zo'n vier of vijf keer op en neer tussen Albanië en Noord-Macedonië. Net voor uw zoon op 20 november 2018 geboren werd, vestigde u zich opnieuw in Skopje. Hier bleef u tot 15 januari 2019 wonen. Op die dag vertrok u met uw gezin opnieuw naar Albanië. Na een drietal maanden stak u samen met uw partner nog eens de grens met Noord-Macedonië over om meteen weer naar Albanië af te reizen. In juli 2019 reisde u uiteindelijk naar België. U reisde steeds legaal en met uw eigen paspoort (CGVS 2e VIB F. (...), p. 9-12). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen gaf u aan slechts de waarheid te spreken (CGVS 2e VIB F. (...), p. 23). Het louter bevestigen van één enkele weergave kan de vastgestelde tegenstrijdigheden evenwel niet rechtvaardigen, temeer daar ook uw partner niet eenduidig was betreffende jullie verblijfplaatsen na jullie terugkeer naar Noord-Macedonië in juli 2018. Zo verklaarde zij op de Dienst Vreemdelingenzaken dat jullie na de geboorte van jullie zoon in november 2018 negen maanden lang in Cair (Noord-Macedonië) woonden om nadien nog één of twee maanden in Albanië te verblijven, alvorens in juli 2019 naar België te reizen (Verklaring Volgend Verzoek, 3e VIB L. (...), vragen 10 en 14). Tijdens haar onderhoud op het Commissariaat-generaal gaf ze daarentegen aan dat jullie kort voor de geboorte van jullie zoon opnieuw in Skopje gingen wonen. Hier bleven jullie nadien slechts veertig dagen tot jullie in januari 2019 opnieuw naar Albanië trokken. Hier bleven jullie wonen tot in juli 2019: noch u, noch zij keerden toen nog naar Noord-Macedonië terug. U beschikte in Albanië over een verblijfsvergunning (CGVS, 3e VIB L. (...), p. 9-12). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen kon uw partner hier niets op zeggen (CGVS, 3e VIB L. (...), p. 14-15). Dergelijke verschillende weergaves van jullie verblijfplaatsen na jullie terugkeer naar Noord-Macedonië zijn niet ernstig. Bovendien worden jullie verklaringen geenszins ondersteund door de informatie in jullie paspoorten. Hieruit blijkt immers enerzijds dat jullie op 28 juli 2019 aan de grensovergang tussen Noord-Macedonië en Servië in Preshevo zijn geweest. Anderzijds blijkt hieruit uw verblijf in Albanië geenszins. Gelet op voorgaande vaststellingen dient opgemerkt te worden dat jullie geen waarheidsgetrouw zicht hebben geboden op jullie verblijfplaatsen in de periode na jullie terugkeer naar Noord-Macedonië in juli 2018 tot aan jullie vertrek naar België eind juli 2019. Bijgevolg heeft u het het Commissariaat-generaal onmogelijk gemaakt om een geloofwaardig zicht te verkrijgen op uw reële (verblijfs)situatie in Noord-Macedonië (betreffende de redenen waarom u uw land verlaten hebt, uw eventuele relaties met de autoriteiten van uw land van herkomst, het eventueel risico van vervolging, ...). Deze vaststelling doet op ernstige wijze afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Jullie verklaarden dat jullie in Noord-Macedonië niets hebben, dat jullie er in armoede leefden en dat jullie voor een betere toekomst voor jullie kinderen naar België zijn gekomen. Gezien u geen zicht bood op uw werkelijke verblijfplaatsen en uw reële levensomstandigheden in Noord-Macedonië komen uw verklaringen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst nergens terecht kan en geen onderdak zal vinden echter ernstig op de helling te staan. Hoe dan ook blijkt uit jullie verklaringen dat jullie in Noord-Macedonië een woning konden huren (Verklaring volgend verzoek, 2e VIB F. (...), vragen 14, 15

en 18; Verklaring volgend verzoek, 3e VIB L. (...), vragen 14 en 18; CGVS 2e VIB F. (...), p. 9-11, 13 en 22; CGVS 3e VIB L. (...), p. 8 en 10). Dat een huurwoning geld kost en jullie moeilijkheden hadden dit te betalen doet geen afbreuk aan de vaststelling dat jullie wel degelijk toegang hadden tot de huizenmarkt in Noord-Macedonië (CGVS 3e VIB L. (...), p. 13). Bovendien heeft u er in het verleden steeds kunnen werken: u werkte in een nachtwinkel, in een discotheek, in de bouw en op de markt. Ook jullie familieleden konden er werk vinden of hadden toegang tot sociale steun (CGVS 2e VIB F. (...), p. 5, 13 en 21; CGVS 3e VIB L. (...), p. 12). Uit uw verklaringen blijkt tot slot nog dat u toegang had tot de Noord-Macedonische gezondheidsinstellingen en het onderwijs (CGVS, 2e VIB F. (...), p. 10-13; CGVS 3e VIB L. (...), p. 14). Gezien u in 2018 een woning kon huren in Noord-Macedonië en gezien uit niets blijkt dat u niet opnieuw een inkomen zou kunnen verwerven om een nieuwe huurwoning te betalen, overtuigt uw bewering bij een terugkeer naar uw land van herkomst nergens terecht te kunnen niet.

Voorts verklaarde u dat uw partner niet over een identiteitskaart en een adres beschikt en bijgevolg niet kan genieten van de sociale voordelen die andere Noord-Macedonische staatsburgers wel toekomen. Ook deze bewering overtuigt geenszins. Dat uw partner enerzijds wel een paspoort maar anderzijds geen identiteitskaart kon verkrijgen – dit zou te wijten zijn aan het ontbreken van een handtekening van één van haar ouders – (CGVS, p. 7), raakt immers kant noch wal, temeer daar uw partner meerderjarig en handelingsbekwaam is. Dat in haar paspoort als adres 'België' staat genoteerd en dat ze dus geen domicilie-adres in Noord-Macedonië heeft, zoals u nog aanstipte, doet hieraan geen enkele afbreuk. Uit niets blijkt immers dat ze, net zoals u, zich, mits het zetten van de nodige administratieve stappen, niet in Noord-Macedonië zou kunnen domiciliëren, waardoor ze ook recht zou kunnen krijgen op de aldaar beschikbare sociale steun. Uit het paspoort van uw zoon blijkt immers dat hij wel een domicilie-adres in Noord-Macedonië heeft. Dat Noord-Macedoniërs na een lang verblijf in het buitenland in het algemeen en jullie in het bijzonder, mits het regelen van enkele administratieve besognes, toegang hebben tot sociale steun, blijkt overigens tevens uit het feit dat u voor uw dochter (in wiens paspoort overigens géén domicilie-adres in Noord-Macedonië vermeld staat) sociale steun kon trekken (CGVS, p. 7). Uw partner erkende bovendien dat, indien ze administratief in orde zou zijn, ze toegang zou hebben tot alle voordelen waar ook andere Noord-Macedoniërs recht op hebben (CGVS 3e VIB L. (...), p. 7).

Uw bewering dat uw echtgenote een boete zal moeten betalen omwille van haar verblijf in het buitenland maakte u voorts niet aannemelijk. U stelde dat dit een wet is in uw land van herkomst, doch verdere informatie kon u hier niet over geven. U wist niet hoeveel deze boete zou bedragen noch waarom uw echtgenote deze zou moeten betalen. U informeerde zich er voorts nooit op een officiële wijze over. Het interesseerde u immers niet (CGVS 2e VIB F. (...), p. 21). De Noord-Macedonische grondwet waarborgt echter het recht van iedere burger om het grondgebied te verlaten en terug te keren. Dit recht mag alleen worden beperkt indien de veiligheid van de staat moet worden beschermd, in het geval van een strafrechtelijke procedure, of ter bescherming van de volksgezondheid. Hoe dan ook is het opgelegd krijgen van een niet nader omschreven boete onvoldoende zwaarwichtig is om gelijkgeschakeld te worden met vervolging in vluchtelingrechtelijke zin of met ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Volledigheidshalve kan er in verband met jullie levensomstandigheden in Noord-Macedonië nog gewezen worden op de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Macedonië Algemene Situatie van 26 juli 2018, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_macedonie_algemene_situatie_20180726.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) waaruit blijkt dat heel wat Roma in Noord-Macedonië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden doch waaruit eveneens blijkt dat deze situatie het gevolg is van een samenloop van diverse factoren en niet kan worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Noord-Macedonië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Noord-Macedonische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Noord-Macedonië diverse stappen werden ondernomen. Algemeen genomen is in Noord-Macedonië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Noord-Macedonische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van

de Roma. Als opvolging van de Roma Inclusion Decade 2005-2015 hebben de Noord-Macedonische autoriteiten de "Strategie voor Roma in de Republiek Macedonië 2014-2020" goedgekeurd, die de focus legt op sociale inclusie door werkgelegenheid, huisvesting, onderwijs, gezondheidszorg en cultuur. Ofschoon de implementatie van de integratiemaatregelen nog voor verbetering vatbaar is, werd toch reeds vooruitgang geboekt o.a. inzake de toegang tot het onderwijs en de gezondheidszorg, dit laatste dankzij de inzet van gezondheidsbemiddelaars. Tevens zijn informatiecentra voor Roma aanwezig, die Roma begeleiden bij het verkrijgen van officiële documenten, onderwijs, gezondheidszorg en sociale zekerheid. In dit verband kan nog gewezen worden op het feit dat meerdere gemeenten in Noord-Macedonië ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen en dat er meerdere (niet door u gecontacteerde) ngo's actief zijn die de rechten en integratie van Roma verdedigen. Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Noord-Macedonische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Noord-Macedonië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Noord-Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissie voor de bescherming tegen discriminatie, die samen met de rechtbanken instaat voor de toepassing van de antidiscriminatiewetgeving. Daartoe kan deze commissie klachten van individuen in ontvangst nemen en acties ondernemen bij de betrokken instellingen. Informatie maakt duidelijk dat voornoemde Commissie reeds klachten ingediend door Roma ontving. Slachtoffers van discriminatie kunnen zich ook wenden tot de instelling van de Ombudsman, die eveneens reeds klachten van Roma behandelde. Gezien dit alles kan niet gesteld worden dat het loutere feit Roma te zijn in Noord-Macedonië op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1 A (2) van de Conventie van Genève. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Voorts verklaarde u bij een terugkeer mogelijks opnieuw problemen te kennen met de familie van de persoon die het leven liet in de brand die uw vader in 2003 in een Antwerps café veroorzaakte. Echter, uw kennis betreffende deze persoon en zijn nabestaanden is onbestaande. U veronderstelde alleen dat ze in België wonen (CGVS 2e VIB F. (...), p. 14 en 16). Gelet op uw vrees voor represailles vanwege deze mogelijks in België verblijvende familie komt uw komst naar België anno 2019 echter bevreemdend over. Dat u hier nergens uw echte naam vernoemt en uw facebookprofiel onder een andere naam beheert, doet hieraan geen afbreuk (CGVS 2e VIB F. (...), p. 15). Bovendien kan er van een verzoeker om internationale bescherming in alle redelijkheid verwacht worden dat hij zich zo gedetailleerd en volledig mogelijk informeert over alle elementen, zoals de identiteit en de woonplaats van de gevreesde persoon of personen, die ook maar enigszins verband houden met de kern van zijn vrees. Uw terugkeer naar en verblijf in België en uw totaal ontbrekende kennis betreffende de door u gevreesde personen is dan ook een houding die op geen enkele manier strookt met het daadwerkelijk hebben van een vrees voor deze familie.

U gaf tevens aan dat u bij een terugkeer naar Noord-Macedonië vreest om opnieuw problemen te krijgen met S. (...). Ook hier overtuigen uw verklaringen geenszins. Uw meest recente problemen met S. (...) dateren immers van 2007. Met uitzondering van een eenmalig contact tussen S. (...) en uw moeder – S. (...) stelde dat als hij u zou vinden er problemen zouden volgen – zijn er sindsdien tussen u en S. (...) geen problemen meer geweest en hadden jullie ook geen contact meer met elkaar. Ook wist u niet waar S. (...) momenteel woont (CGVS 2e VIB F. (...), p. 17 en 18). Bovendien keerde u sinds 2007 verschillende keren terug naar uw land van herkomst (waar u zich onder meer vestigde in dezelfde gemeente als de gemeente waar u vroeger bij uw ouders woonde) zonder dat er ooit problemen plaatsvonden. Dat u toen niet buiten kwam, zoals u beweerde (CGVS 2e VIB F. (...), p. 19), overtuigt, gelet op de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verblijfssituatie in Noord-Macedonië, niet. Bijgevolg blijkt uit niets dat uw problemen met S. (...) nog actueel zouden zijn.

Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat u voor deze door u geschetste problemen – enerzijds uw eventueel conflict met de nabestaanden van de persoon die in 2003 in Antwerpen overleed

door toedoen van uw vader en anderzijds uw problemen met S. (...) – bij een terugkeer naar Noord-Macedonië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. U probeerde slechts eenmaal klacht in te dienen tegen S. (...): dit was in 2007, i.e. een dertiental jaar geleden. Deze werd evenwel niet ernstig genomen door de agent bij wie u klacht probeerde in te dienen. Dit was volgens u te wijten aan uw jonge leeftijd. Andere stappen ondernam u niet tegen S. (...). Evenmin klaagde u aan dat die ene agent in Bitpazar uw klacht niet wilde behandelen (CGVS 2e VIB F. (...), p. 17 en 18). Dat één agent in 2007 omwille van uw jonge leeftijd uw klacht niet wilde behandelen, betekent echter niet dat het ganse Noord-Macedonische politiekorps in 2007 slecht functioneerde of dat de Noord-Macedonische politie dertien jaar later, anno 2020, in haar geheel slecht zou functioneren. Gevraagd of u bij eventuele nieuwe problemen met S. (...) of met de familie van uw vaders slachtoffer, voor zover deze problemen aannemelijk zouden zijn, zich anno 2020 tot uw autoriteiten zou kunnen richten voor hulp en/of bescherming gaf u aan dat de situatie in uw land van herkomst niet stabiel is en het er niet is zoals de Belgische asielinstanties denken (CGVS 2e VIB F. (...), p. 19). Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Macedonië Algemene Situatie van 26 juli 2018, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_macedonie_algemene_situatie_20180726.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt echter dat in Noord-Macedonië actueel maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt – een probleem dat evenwel onderkend wordt en waarvoor een nieuwe hervormingsstrategie van het rechtswezen beterschap moet brengen - is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en bij de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn.

U stelde weliswaar nog dat de Noord-Macedonische autoriteiten corrupt zijn (CGVS 2e VIB F. (...), p. 16-17). U kon, naast een algemene verwijzing naar een ex-premier die naar Hongarije uitweek, deze beweringen evenwel niet concretiseren noch kon u voorbeelden uit uw persoonlijke ervaring geven (CGVS 2e VIB F. (...), p. 18 en 19). Bovendien stelt de beschikbare informatie dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anticorruptiebeleidsdocument en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de "State Commission for the Prevention of Corruption". Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie. De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Specifiek voor de Roma-minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Noord-Macedonië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet

steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er nogmaals op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u, zoals hierboven omschreven, niet gedaan heeft. Informatie over de Roma in Noord-Macedonië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, dat organisaties als het European Roma Rights Center en het Helsinki Committee for Human Rights bijstand kunnen bieden bij het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, alsook bij het ondernemen van stappen tot bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens indien de Noord-Macedonische autoriteiten in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat er projecten worden gelanceerd, o.a. met de steun van de OSCE, die specifiek gericht zijn op het bieden van gratis juridische bijstand aan Roma en het alzo faciliteren van de toegang tot het gerechtelijk systeem voor deze minderheid.

Gelet op voorgaande kan er gesteld worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Noord-Macedonië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan het administratieve dossier toegevoegd. Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk "de bewijslast op de verzoeker rust", van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip 'bewijs' in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. U brengt geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Noord-Macedonië zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

Uw identiteit en nationaliteit, zoals aangetoond door uw paspoort, staan niet ter discussie.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in zijn verzoekschrift "Ter indiening van een beroep tot schorsing en nietigverklaring" op de:

"- Schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, onder andere het materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsplicht en redelijkheidsplicht en het manifeste appreciatiefout.

- Schending van artikel 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951."

Verzoeker gaat, nadat hij doet gelden dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing moet worden geschorst, in op de vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. In dit kader betoogt hij:

"Ten onrecht heeft verweerster weigerde om de vluchtelingstatus aan verzoeker toe te kennen. In tegenstelling tot hetgeen het CGVS heeft beslist, bevatten de verklaringen van verzoeker en de bewijstukken van verzoeker wel degelijk voldoende en ernstige aanwijzingen voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

Men beweert dat Noord-Macedonië een veilig land is.

De problemen van corruptie en georganiseerd misdad in Noord-Macedonië zijn algemeen gekend.

Noord-Macedonië wordt beschouwd als een veilig land doch als men zich moet beroepen op een bescherming van de staat is dit niet evident wetend dat er problemen van corruptie bestaan.

Deze problemen van kunnen moeilijk door verweerster ontkend worden. De lidmaatschap van Noord-Macedonië van de Europese Unie wordt geweigerd aangezien de andere lidstaten van oordeel zijn dat het land nog meer huiswerk moet doen bij het versterken van de rechtsstaat, het uitroeien van de corruptie en het bestrijden van de georganiseerde misdaad.

In augustus 2019 werd zelfs de speciale aanklager voor corruptie en georganiseerde misdaad van Noord-Macedonië gearresteerd in een grote afpersingszaak.

Het is niet dat verzoeker zelf geen persoonlijk ervaring met corruptie heeft dat hij van her bestaan van corruptie niets zou weten en vrezen hebben voor de gevolgen ervan, zou hij zich moeten beroepen op de hulp van de politiediensten en andere figuren in justitie.

Verzoeker is bang om terug te keren naar Noord-Macedonië aangezien hij een lening was aangegaan bij een crimineel, S. (...). Hij was niet in de mogelijkheid om deze lening terug te betalen en hij vreest, gelet op de dreigementen van S. (...) dat hij nu een gevaar loopt. Gelet op de problemen van corruptie, gelooft verzoeker niet dat de staat hem bescherming kan aanbieden. Hij gelooft dat zijn leven in gevaar is.

Dit problematiek werd heel lichtzinnig door verweerster behandeld en niet volledig onderzocht.

Men verwijst naar het feit dat verzoeker een aantal keren teruggekeerd is naar Noord-Macedonië om aan te tonen dat het daar voor hem veilig zou zijn, quod non.

Verzoeker heeft slechts voor korte periodes in Noord-Macedonië verbleven en dat toen hij noodgedwongen was om gezondheidsredenen gerelateerd aan zijn echtgenote. Een verborgen verblijf is niet hetzelfde als een langdurig verblijf waarbij men meedoet aan een normale leven in openbaar.

Verzoeker wenst geen leven te leiden zoals zijn vader dat gedaan heeft.

Verzoeker vreest dat de autoriteiten hem niet voldoende bescherming zullen kunnen geven.

Een daadwerkelijk bescherming kan niet gegarandeerd worden.

Er zal steeds een permanent gevoel van onveiligheid blijven bestaan in hoofde van verzoeker.

Verzoeker heeft Noord-Macedonië verlaten omdat een veilig en menswaardig leven voor hem aldaar onmogelijk was. De toestand werd voor hem onhoudbaar en er was geen andere uitweg voor hem dan het land te verlaten.

Het CGVS heeft de moeilijkheden die verzoeker wel degelijk heeft gekend, fout ingeschat.

De statuut van vluchteling dient aan verzoeker toegekend te worden.

In ondergeschikte orde dient de zaak teruggestuurd te worden naar het CGVS."

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande om hem internationale bescherming toe te kennen of om het dossier terug over te maken aan het CGVS voor bijkomend onderzoek.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het onderhavige verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Verzoekers vraag om de bestreden beslissing te schorsen is te dezen niet dienstig. De Raad kan op grond van artikel 39/2, § 1 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers slechts bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

Bovendien gaat verzoeker met zijn voormelde vraag schromelijk voorbij aan het gestelde in artikel 39/70 van de Vreemdelingenwet.

3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.4. Voorts dient te worden opgemerkt dat verzoeker de bestreden beslissing evenmin aanvecht of betwist waar terecht gesteld wordt:

“Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaatgeneraal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 15 februari 2019 werd Macedonië (dat sinds 12 februari 2019 officieel de Republiek Noord-Macedonië heet) vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

In dit kader kan worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoeker nog steeds is opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 15 december 2019 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

3.5. Van verzoeker mag, als verzoeker om internationale bescherming, redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen, wetgeving en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker laat de bestreden beslissing in dit kader geheel onverlet waar gemotiveerd wordt:

“Vooreerst legde u tegenstrijdige verklaringen af betreffende uw verblijfplaatsen tussen uw eerste verzoek om internationale bescherming op 11 april 2016 en uw tweede verzoek op 21 augustus 2019. Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u na uw terugkeer in Noord-Macedonië eind juli 2018 één tot twee maanden in Skopje (Slave Planina 84, Cair) gewoond te hebben, waarna u tien maanden lang samen met uw partner in Albanië woonde. U keerde alleen enkele keren naar Noord-Macedonië terug om uw paspoort te tonen (Verklaring volgend verzoek, 2e VIB F. (...), vragen 10, 14 en 15). Tijdens uw onderhoud op het Commissariaat-generaal stelde u na uw aankomst in Noord-Macedonië eind juli 2018 slechts enkele dagen in Skopje gewoond te hebben. U ging namelijk na enkele dagen al samen met uw gezin naar Albanië. Eind augustus 2018 keerden jullie terug en huurde u een woning in Skopje. U ging alleen terug naar Albanië. De daaropvolgende maanden reisde u zo'n vier of vijf keer op en neer tussen Albanië en Noord-Macedonië. Net voor uw zoon op 20 november 2018 geboren werd, vestigde u zich opnieuw in Skopje. Hier bleef u tot 15 januari 2019 wonen. Op die dag vertrok u met uw gezin opnieuw naar Albanië. Na een drietal maanden stak u samen met uw partner nog eens de grens met Noord-Macedonië over om meteen weer naar Albanië af te reizen. In juli 2019 reisde u uiteindelijk naar België. U reisde steeds legaal en met uw eigen paspoort (CGVS 2e VIB F. (...), p. 9-12). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen gaf u aan slechts de waarheid te spreken (CGVS 2e VIB F. (...), p. 23). Het louter bevestigen van één enkele weergave kan de vastgestelde tegenstrijdigheden evenwel niet rechtvaardigen, temeer daar ook uw partner niet eenduidig was betreffende jullie verblijfplaatsen na jullie terugkeer naar Noord-Macedonië in juli 2018. Zo verklaarde zij op de Dienst Vreemdelingenzaken dat jullie na de geboorte van jullie zoon in november 2018 negen maanden lang in Cair (Noord-Macedonië) woonden om nadien nog één of twee maanden in Albanië te verblijven, alvorens in juli 2019 naar België te reizen (Verklaring Volgend Verzoek, 3e VIB L. (...), vragen 10 en 14). Tijdens haar onderhoud op het Commissariaat-generaal gaf ze daarentegen aan dat jullie kort voor de geboorte van jullie zoon opnieuw in Skopje gingen wonen. Hier bleven jullie nadien slechts veertig dagen tot jullie in januari 2019 opnieuw naar Albanië trokken. Hier bleven jullie wonen tot in juli 2019: noch u, noch zij keerden toen nog naar Noord-Macedonië terug. U beschikte in Albanië over een verblijfsvergunning (CGVS, 3e VIB L. (...), p. 9-12). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen kon uw partner hier niets op zeggen (CGVS, 3e VIB L. (...), p. 14-15). Dergelijke verschillende weergaves van jullie verblijfplaatsen na jullie terugkeer naar Noord-Macedonië zijn niet ernstig. Bovendien worden jullie verklaringen geenszins ondersteund door de informatie in jullie paspoorten. Hieruit blijkt immers enerzijds dat jullie op 28 juli 2019 aan de grensovergang tussen Noord-Macedonië en Servië in Preshevo zijn geweest. Anderzijds blijkt hieruit uw verblijf in Albanië geenszins. Gelet op voorgaande vaststellingen dient opgemerkt te worden dat jullie geen waarheidsgetrouw zicht hebben geboden op jullie verblijfplaatsen in de periode na jullie terugkeer naar Noord-Macedonië in juli 2018 tot aan jullie vertrek naar België eind juli 2019. Bijgevolg heeft u het het Commissariaat-generaal onmogelijk gemaakt om een geloofwaardig zicht te verkrijgen op uw reële (verblijfs)situatie in Noord-Macedonië (betreffende de redenen waarom u uw land verlaten hebt, uw eventuele relaties met de autoriteiten van uw land van herkomst, het eventueel risico van vervolging, ...). Deze vaststelling doet op ernstige wijze afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel onverlet laat, onverminderd overeind.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker kennelijk heeft verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht. Dit vormt een ernstige negatieve indicatie voor de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Verzoeker laat de bestreden beslissing eveneens geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Jullie verklaarden dat jullie in Noord-Macedonië niets hebben, dat jullie er in armoede leefden en dat jullie voor een betere toekomst voor jullie kinderen naar België zijn gekomen. Gezien u geen zicht bood op uw werkelijke verblijfplaatsen en uw reële levensomstandigheden in Noord-Macedonië komen uw verklaringen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst nergens terecht kan en geen onderdak zal vinden echter ernstig op de helling te staan. Hoe dan ook blijkt uit jullie verklaringen dat jullie in Noord-Macedonië een woning konden huren (Verklaring volgend verzoek, 2e VIB F. (...), vragen 14, 15 en 18; Verklaring volgend verzoek, 3e VIB L. (...), vragen 14 en 18; CGVS 2e VIB F. (...), p. 9-11, 13 en 22; CGVS 3e VIB L. (...), p. 8 en 10). Dat een huurwoning geld kost en jullie moeilijkheden hadden dit te betalen doet geen afbreuk aan de vaststelling dat jullie wel degelijk toegang hadden tot de huizenmarkt in Noord-Macedonië (CGVS 3e VIB L. (...), p. 13). Bovendien heeft u er in het verleden steeds kunnen werken: u werkte in een nachtwinkel, in een discotheek, in de bouw en op de markt. Ook jullie familieleden konden er werk vinden of hadden toegang tot sociale steun (CGVS 2e VIB F. (...), p. 5, 13 en 21; CGVS 3e VIB L. (...), p. 12). Uit uw verklaringen blijkt tot slot nog dat u toegang had tot de Noord-Macedonische gezondheidsinstellingen en het onderwijs (CGVS, 2e VIB F. (...), p. 10-13; CGVS

3e VIB L. (...), p. 14). Gezien u in 2018 een woning kon huren in Noord-Macedonië en gezien uit niets blijkt dat u niet opnieuw een inkomen zou kunnen verwerven om een nieuwe huurwoning te betalen, overtuigt uw bewering bij een terugkeer naar uw land van herkomst nergens terecht te kunnen niet.

Voorts verklaarde u dat uw partner niet over een identiteitskaart en een adres beschikt en bijgevolg niet kan genieten van de sociale voordelen die andere Noord-Macedonische staatsburgers wel toekomen. Ook deze bewering overtuigt geenszins. Dat uw partner enerzijds wel een paspoort maar anderzijds geen identiteitskaart kon verkrijgen – dit zou te wijten zijn aan het ontbreken van een handtekening van één van haar ouders – (CGVS, p. 7), raakt immers kant noch wal, temeer daar uw partner meerderjarig en handelingsbekwaam is. Dat in haar paspoort als adres 'België' staat genoteerd en dat ze dus geen domicilie-adres in Noord-Macedonië heeft, zoals u nog aanstipte, doet hieraan geen enkele afbreuk. Uit niets blijkt immers dat ze, net zoals u, zich, mits het zetten van de nodige administratieve stappen, niet in Noord-Macedonië zou kunnen domiciliëren, waardoor ze ook recht zou kunnen krijgen op de aldaar beschikbare sociale steun. Uit het paspoort van uw zoon blijkt immers dat hij wel een domicilie-adres in Noord-Macedonië heeft. Dat Noord-Macedoniërs na een lang verblijf in het buitenland in het algemeen en jullie in het bijzonder, mits het regelen van enkele administratieve besognes, toegang hebben tot sociale steun, blijkt overigens tevens uit het feit dat u voor uw dochter (in wiens paspoort overigens géén domicilie-adres in Noord-Macedonië vermeld staat) sociale steun kon trekken (CGVS, p. 7). Uw partner erkende bovendien dat, indien ze administratief in orde zou zijn, ze toegang zou hebben tot alle voordelen waar ook andere Noord-Macedoniërs recht op hebben (CGVS 3e VIB L. (...), p. 7).

Uw bewering dat uw echtgenote een boete zal moeten betalen omwille van haar verblijf in het buitenland maakte u voorts niet aannemelijk. U stelde dat dit een wet is in uw land van herkomst, doch verdere informatie kon u hier niet over geven. U wist niet hoeveel deze boete zou bedragen noch waarom uw echtgenote deze zou moeten betalen. U informeerde zich er voorts nooit op een officiële wijze over. Het interesseerde u immers niet (CGVS 2e VIB F. (...), p. 21). De Noord-Macedonische grondwet waarborgt echter het recht van iedere burger om het grondgebied te verlaten en terug te keren. Dit recht mag alleen worden beperkt indien de veiligheid van de staat moet worden beschermd, in het geval van een strafrechtelijke procedure, of ter bescherming van de volksgezondheid. Hoe dan ook is het opgelegd krijgen van een niet nader omschreven boete onvoldoende zwaarwichtig is om gelijkgeschakeld te worden met vervolging in vluchtelingrechtelijke zin of met ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Volledigheidshalve kan er in verband met jullie levensomstandigheden in Noord-Macedonië nog gewezen worden op de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Macedonië Algemene Situatie van 26 juli 2018, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_macedonie_algemene_situatie_20180726.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) waaruit blijkt dat heel wat Roma in Noord-Macedonië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden doch waaruit eveneens blijkt dat deze situatie het gevolg is van een samenloop van diverse factoren en niet kan worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Noord-Macedonië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Noord-Macedonische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Noord-Macedonië diverse stappen werden ondernomen. Algemeen genomen is in Noord-Macedonië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Noord-Macedonische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Als opvolging van de Roma Inclusion Decade 2005-2015 hebben de Noord-Macedonische autoriteiten de "Strategie voor Roma in de Republiek Macedonië 2014-2020" goedgekeurd, die de focus legt op sociale inclusie door werkgelegenheid, huisvesting, onderwijs, gezondheidszorg en cultuur. Ofschoon de implementatie van de integratiemaatregelen nog voor verbetering vatbaar is, werd toch reeds vooruitgang geboekt o.a. inzake de toegang tot het onderwijs en de gezondheidszorg, dit laatste dankzij de inzet van gezondheidsbemiddelaars. Tevens zijn informatiecentra voor Roma aanwezig, die Roma begeleiden bij het verkrijgen van officiële documenten, onderwijs, gezondheidszorg en sociale zekerheid. In dit verband kan nog gewezen worden op het feit dat meerdere gemeenten in

Noord-Macedonië ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen en dat er meerdere (niet door u gecontacteerde) ngo's actief zijn die de rechten en integratie van Roma verdedigen. Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Noord-Macedonische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Noord-Macedonië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Noord-Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissie voor de bescherming tegen discriminatie, die samen met de rechtbanken instaat voor de toepassing van de antidiscriminatiewetgeving. Daartoe kan deze commissie klachten van individuen in ontvangst nemen en acties ondernemen bij de betrokken instellingen. Informatie maakt duidelijk dat voornoemde Commissie reeds klachten ingediend door Roma ontving. Slachtoffers van discriminatie kunnen zich ook wenden tot de instelling van de Ombudsman, die eveneens reeds klachten van Roma behandelde. Gezien dit alles kan niet gesteld worden dat het loutere feit Roma te zijn in Noord-Macedonië op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1 A (2) van de Conventie van Genève. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet." Ook deze motieven vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent en terecht. Gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, blijven zij onverminderd gelden.

Betreffende de vrees die verzoeker aanhaalde ten aanzien van de familie van het slachtoffer van de brand in 2003 en ten aanzien van een zekere S., wordt in de bestreden beslissing verder met recht gemotiveerd als volgt:

"Voorts verklaarde u bij een terugkeer mogelijks opnieuw problemen te kennen met de familie van de persoon die het leven liet in de brand die uw vader in 2003 in een Antwerps café veroorzaakte. Echter, uw kennis betreffende deze persoon en zijn nabestaanden is onbestaande. U veronderstelde alleen dat ze in België wonen (CGVS 2e VIB F. (...), p. 14 en 16). Gelet op uw vrees voor represailles vanwege deze mogelijks in België verblijvende familie komt uw komst naar België anno 2019 echter bevreemdend over. Dat u hier nergens uw echte naam vernoemt en uw facebookprofiel onder een andere naam beheert, doet hieraan geen afbreuk (CGVS 2e VIB F. (...), p. 15). Bovendien kan er van een verzoeker om internationale bescherming in alle redelijkheid verwacht worden dat hij zich zo gedetailleerd en volledig mogelijk informeert over alle elementen, zoals de identiteit en de woonplaats van de gevreesde persoon of personen, die ook maar enigszins verband houden met de kern van zijn vrees. Uw terugkeer naar en verblijf in België en uw totaal ontbrekende kennis betreffende de door u gevreesde personen is dan ook een houding die op geen enkele manier strookt met het daadwerkelijk hebben van een vrees voor deze familie.

U gaf tevens aan dat u bij een terugkeer naar Noord-Macedonië vreest om opnieuw problemen te krijgen met S. (...). Ook hier overtuigen uw verklaringen geenszins. Uw meest recente problemen met S. (...) dateren immers van 2007. Met uitzondering van een eenmalig contact tussen S. (...) en uw moeder – S. (...) stelde dat als hij u zou vinden er problemen zouden volgen – zijn er sindsdien tussen u en S. (...) geen problemen meer geweest en hadden jullie ook geen contact meer met elkaar. Ook wist u niet waar S. (...) momenteel woont (CGVS 2e VIB F. (...), p. 17 en 18). Bovendien keerde u sinds 2007 verschillende keren terug naar uw land van herkomst (waar u zich onder meer vestigde in dezelfde gemeente als de gemeente waar u vroeger bij uw ouders woonde) zonder dat er ooit problemen plaatsvonden. Dat u toen niet buiten kwam, zoals u beweerde (CGVS 2e VIB F. (...), p. 19), overtuigt, gelet op de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verblijfssituatie in Noord-Macedonië, niet. Bijgevolg blijkt uit niets dat uw problemen met S. (...) nog actueel zouden zijn.

Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat u voor deze door u geschetste problemen – enerzijds uw eventueel conflict met de nabestaanden van de persoon die in 2003 in Antwerpen overleed door toedoen van uw vader en anderzijds uw problemen met S. (...) – bij een terugkeer naar Noord-Macedonië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in

Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. U probeerde slechts eenmaal klacht in te dienen tegen S. (...): dit was in 2007, i.e. een dertien jaar geleden. Deze werd evenwel niet ernstig genomen door de agent bij wie u klacht probeerde in te dienen. Dit was volgens u te wijten aan uw jonge leeftijd. Andere stappen ondernam u niet tegen S. (...). Evenmin klaagde u aan dat die ene agent in Bitpazar uw klacht niet wilde behandelen (CGVS 2e VIB F. (...), p. 17 en 18). Dat één agent in 2007 omwille van uw jonge leeftijd uw klacht niet wilde behandelen, betekent echter niet dat het ganse Noord-Macedonische politiekorps in 2007 slecht functioneerde of dat de Noord-Macedonische politie dertien jaar later, anno 2020, in haar geheel slecht zou functioneren. Gevraagd of u bij eventuele nieuwe problemen met S. (...) of met de familie van uw vaders slachtoffer, voor zover deze problemen aannemelijk zouden zijn, zich anno 2020 tot uw autoriteiten zou kunnen richten voor hulp en/of bescherming gaf u aan dat de situatie in uw land van herkomst niet stabiel is en het er niet is zoals de Belgische asielinstanties denken (CGVS 2e VIB F. (...), p. 19). Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Macedonië Algemene Situatie van 26 juli 2018, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_macedonie_algemene_situatie_20180726.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt echter dat in Noord-Macedonië actueel maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt – een probleem dat evenwel onderkend wordt en waarvoor een nieuwe hervormingsstrategie van het rechtswezen beterschap moet brengen – is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en bij de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn.

U stelde weliswaar nog dat de Noord-Macedonische autoriteiten corrupt zijn (CGVS 2e VIB F. (...), p. 16-17). U kon, naast een algemene verwijzing naar een ex-premier die naar Hongarije uitweek, deze beweringen evenwel niet concretiseren noch kon u voorbeelden uit uw persoonlijke ervaring geven (CGVS 2e VIB F. (...), p. 18 en 19). Bovendien stelt de beschikbare informatie dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anticorruptiebeleidsdocument en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de "State Commission for the Prevention of Corruption". Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie. De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Specifiek voor de Roma-minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Noord-Macedonië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van

herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er nogmaals op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u, zoals hierboven omschreven, niet gedaan heeft. Informatie over de Roma in Noord-Macedonië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, dat organisaties als het European Roma Rights Center en het Helsinki Committee for Human Rights bijstand kunnen bieden bij het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, alsook bij het ondernemen van stappen tot bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens indien de Noord-Macedonische autoriteiten in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat er projecten worden gelanceerd, o.a. met de steun van de OSCE, die specifiek gericht zijn op het bieden van gratis juridische bijstand aan Roma en het alzo faciliteren van de toegang tot het gerechtelijk systeem voor deze minderheid.

Gelet op voorgaande kan er gesteld worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Noord-Macedonië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was."

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven niet één concreet en dienstig argument aan.

Hij beperkt zich er in wezen namelijk toe zijn eerder afgelegde verklaringen, omtrent zijn vrees ten aanzien van S. en omtrent de wijze waarop hij in Noord-Macedonië zou hebben verbleven, te herhalen en te bevestigen. Met de loutere herhaling en bevestiging van deze verklaringen, doet hij echter op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, inzake deze verklaringen gedane vaststellingen.

Voor het overige vergenoegt verzoeker zich ertoe te herhalen dat hij in Noord-Macedonië, dit ten gevolge van de corruptie en de georganiseerde misdaad, geen bescherming zou kunnen verkrijgen. Ook in dit kader brengt hij echter geen elementen of gegevens aan die afbreuk zouden kunnen doen aan de veelheid aan motieven die dienaangaande zijn opgenomen in de bestreden beslissing of aan de informatie waarop deze motieven schragen.

Derhalve blijven de voormelde motieven onverminderd gehandhaafd.

Het door verzoeker neergelegde paspoort, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kan omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.7. Verzoeker toont gelet op het voorgaande evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, wordt in de bestreden beslissing met recht geconcludeerd: "Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

3.9. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen."

De voormelde motieven gelden bijgevolg ook voor verzoekster. Zij volstaan om te besluiten dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

De door verzoekster neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.5. Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar (volgend) verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

3.6. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juni tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. CUYKENS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. CUYKENS

J. BIEBAUT